

HOORZITTING 12 MAART 2007

Geachte dames en heren van deze commissie,

Mijn naam: Eddy Minne, gemandateerd voor VOVEDA (Vereniging van Oost Vlaamse Erkende DierenAsielen) onze inbreng bestaat er in om de essentie van het probleem toe te lichten en het beeld te kunnen schetsen waarover dit wetsvoorstel gaat.

Het onderwerp van deze hoorzitting is “ verkoop van gezelschapsdieren in dierenwinkels “ en meer specifiek in DEEL 1 van mijn betoog: de wijze waarop en de omstandigheden waarin deze gezelschapsdieren worden verhandeld. Dit noodzaakt ons tot een en ander in het juiste perspectief te plaatsen, gezien het gaat om levende wezens die niet zomaar te herleiden zijn tot koopwaar en er dus een ventilerering van dit onderwerp noodzakelijk is:

Is er door de dierenwinkels, bij het aankopen van deze pups, nagegaan of deze dieren naast hun uiterlijke raskenmerken, voldoen aan de karaktereigenschappen die hen worden toegeëigend?

Wordt er, gezien er in de opgroeifase een onvermijdbare en snelle evolutie aan de gang is, enige aandacht besteed aan opvoeding of voorbereiding tot de plaats dat het gezelschapsdier in een gezin en dus in onze samenleving zal gaan innemen?

Wordt er bij de potentiële koper verwezen naar het ontbreken van de inprentingsfase en primaire leerfase bij deze pups? (voorbeeld 1)

Wordt er op gewezen dat, door het ontbreken van deze belangrijke leerfasen, het dier asociaal gedrag naar mensen, andere dieren of situaties zal gaan vertonen? Dat al deze voor de pup onbekende situaties angst en stress zullen veroorzaken? Dat de reacties op angst en stress zich zullen uiten in de twee middelen die een hond ter beschikking heeft? nl. weglopen of bijten?

Wordt door de dierenwinkels gewezen op de noden van een dier i.v.m. tijdsbesteding, losloopruimte of opvoeding?

Geachte dames en heren van deze commissie, valt het hier niet op dat mijn betoog vooral gaat over gedrag en oorzaken van gedragsstoornissen?

Een verplicht bijgeleverd garantiebewijs bij aankoop omvat met geen woord, “ gedrag “ of wat men kan inbrengen tegen angstgedrag, agressief gedrag of bijtincidenten en men dus ook niets kan inbrengen in het geval het aangekochte dier niet aan de te verwachten eisen voldoet, alsof deze factoren na aankoop verwaarloosbaar zouden zijn. Trouwens is het garantiebewijs enkel opgesteld in verband met medische tekortkomingen, waarbij reeds elke vorm van garantie vervalt, indien de door de koper ingeroepen hulp van een zelf gekozen dierenarts het dier onderzoekt. Alsof alle dierenartsen die niet aan hun handel verbonden zijn incompetent zouden zijn. (in bijlage: voorbeeld garantiebewijs)

Dierenwinkels zijn in feite vergelijkbaar met koppelbazen, kopen een goed waar ze zelf niet voor instaan, geen verantwoording afleggen noch verantwoordelijkheid zullen dragen. Tijdens de enkele weken van het verblijf van de aangekochte dieren winstmarges tussen 200 % tot zelfs 500% hanteren en de negatieve gevolgen naar anderen doorschuiven.

Dierenwinkels claimen een “ sector “ te zijn, maar dat is niet zo, een sector is een geheel van alle actoren binnen de sector gezelschapsdieren, dierenwinkels fungeren louter als tussenpersonen die op geldgewin uit zijn en zich specialiseren in uitlokken en stimuleren van impulsaankopen.

Men moet dus over de noodzaak van hun bestaan, laat staan hun economisch belang niet lang nadenken om te weten dat ze overbodig zijn.

Indien men in een sector wil meespelen, dient men de nodige kennis te vergaren over de materie om zijn plaats te kunnen opeisen, zo niet draait het uit op wat nu ter bespreking ligt, men oogst tenslotte wat men heeft gezaaid.

In DEEL 2 belichten wij enkele cijfergegevens, de economische gevolgen en het verlies van arbeidsplaatsen:

Er werden door de dierenwinkels nogal wat cijfers en percentages de wereld ingestuurd, wij als dierenasielen baseren ons op het aantal honden die bij ons worden afgestaan.

Tot enkele jaren geleden kon men in een dierenwinkel nog kiezen tussen “gechipt” of “ niet gechipt” ook al was de wet op identificatie reeds verplicht, nu mag men er de laatste jaren van uitgaan dat meer pups gechipt de deur uitgaan, daardoor is dumpen moeilijker geworden wegens traceerbaarheid van de eigenaar, hierdoor wordt het aantal honden dat wordt afgestaan de laatste jaren steeds groter en blijkt de herkomst uit de verkoop in dierenwinkels indrukwekkend te stijgen, over de laatste 3 jaar met ong. 60 %. Uit onze gezamenlijke cijfers kunnen we opmaken dat meer dan 25% uit het circuit van de dierenwinkels komt en stijgende is. Door ons nijpend gebrek aan opvangcapaciteit kunnen ook niet alle aangeboden honden worden opgenomen, gezien wij ook nog plaats moeten voorzien voor de verloren dieren. Andere dieren die van oorsprong uit dierenwinkels komen worden doorverkocht, soms meermaals, of komen terug in het kweekcircuit of in labo's terecht. Een aantal niet verkochte, zwakke of zieke pups worden gedood, meestal niet door tussenkomst van een dierenarts.

Wij hebben voor Oost-Vlaanderen berekend dat ong. 4.000 fokdieren worden ingezet en er in onze provincie jaarlijks minstens 35.000 pups worden gekweekt, ook hieruit wordt duidelijk dat het aanbod de vraag overstijgt.

Er mag duidelijk worden gesteld dat de dierenasielen in dit land voor heel veel taken dienen in te staan, opvang dienen te voorzien voor tienduizenden verloren honden en steeds meer afgestane honden, dit alles dient te gebeuren op vrijwillige basis zonder enige ondersteuning of financiële hulp, dat gedragsevaluaties en begeleiding onnoemelijk veel kennis, inzet en tijd vergen. In onze dierenasielen zijn honderden vacatures, we hebben dringend nood aan gemotiveerde mensen, alleen hebben we niet de financiële middelen om dit in te vullen.

Namens VOVEDA

